

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 197 (om bortfald af befordringsfradrag ved frirejser), hr. Thoft, har ordet.

Thoft (SF):

Jeg kan jo ikke takke for modtagelsen, for den var ikke specielt positiv. Det kan godt undre mig, for hvor er forskellen mellem et folketingsmedlem, som har frikort, og som fratrækker befordring mellem hjem og arbejdsplads, en borgerrepræsentant, som har frikort, og som fratrækker befordring mellem hjem og arbejdsplads, og en minister, som har frikort, og som kan fratrække befordring mellem hjem og arbejdsplads, eller for den sags skyld et Europa-Parlamentsmedlem, som har frikort og fratrækker befordring mellem hjem og arbejdsplads? Hvor er forskellen?

Hvis man siger: jamen det skal gælde de folkevalgte, hvorfor skal det så ikke gælde de folkevalgte kommunalbestyrelsesmedlemmer eller borgerrepræsentanter eller EF-Parlamentsmedlemmer eller ministre? Hvis man siger, at vi overhovedet ikke vil beskatte værdien af frikortet, hvorfor skal det så gælde folketingsmedlemmerne? På en eller anden måde mangler der en grundlæggende logik i ministerens forslag.

Jeg forstår ikke, at man beskatter fri bolig, fri telefon og fri bil, men ikke fri rejse, når folk trækker udgifterne fra. Jeg ville med det forslag, som vi har fremsat, prøve at sikre, at vi ikke skal i gang med en meget bureaukratisk og indviklet beskatning af frikortet. Men så vidt jeg kan se, bliver følgen af ministerens forslag i hvert fald for alle andre end Folketingets medlemmer – for det er jo det eneste, ministerens forslag omfatter – at man i løbet af ganske kort tid vil gå i gang med at beskatte frikortet, frirejsen, som et frynsegode, og så kommer vi da først ud i administrativt besvær, for det er dog væsentlig vanskeligere at gå i gang med denne, skal jeg kalde det positive beskatning, end det er at udstede en regel, der siger: har man benyttet frikort, er der ikke noget fradrag. Det vil i praksis betyde, at de 99 pct. vil undlade at fratrække udgifter, som de kan læse sig til i lovgivningen at de ikke kan fratrække.

Må jeg til sidst om ministerens forslag og hr. Bernhard Baunsgaards betænkeligheder

ved at give ministerens forslag tilbagevirkende kraft sige, at man kunne forestille sig det ændringsforslag til ministerens lovforslag, at lovforslaget kun har tilbagevirkende kraft for de medlemmer af Tinget, der støtter forslaget. Så har hr. Bernhard Baunsgaard fået løst samtlige sine problemer, og jeg vil gerne se de medlemmer af Tinget, der tør stemme imod.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi kunne vedtage så mange ting – vi kunne også vedtage, at den tilbagevirkende kraft kun gjaldt for SF og Fremskridtspartiet; det ville måske løse nogle problemer.

Hvad angår frirejser for kommunalbestyrelsesmedlemmer, kan det i hvert fald ikke være frederiksbergerne, man tænker på, for dér gælder reglen om 10 km til rådhuset. Jeg tror, det bliver lidt indviklet, hvis vi skal længere ud end til netop folketingsmedlemmer og Europa-Parlamentsmedlemmer.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg har gentagne gange nævnt borgerrepræsentanter, og det var helt bevidst, for der er masser af borgerrepræsentanter, som arbejder ganske langt væk fra deres bopæl; de har frikort til hele HT-området og har derfor også den fradragsret, der er tale om.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der har været til det af regeringen fremsatte forslag til løsning af det problem, der er opstået. Det er klart, at der er opstået et problem, og det skyldes simpelt hen, som det også er blevet sagt, at der, dengang et stort flertal i Folketinget lavede reglerne om befordringsfradrag, ikke var nogen, der havde fantasi til at forestille sig den situation, at man, når man var folketingsmedlem, kunne have – og det er det særlige – både et skattefrit omkostningstillæg og et frikort og samtidig benytte sig af befordringsfradraget.

Det er også klart, at loven, som den er formuleret, indeholder en mulighed derfor. Det er derfor kun naturligt, at jeg, når jeg af skatte- og afgiftsudvalget bliver spurgt, hvordan loven skal forstås, er nødsaget til at sva-